

[Holstein.]

gens Eksistens har jeg omtalt her for to vigtige Anliggendes Vedkommende; for de øvriges Vedkommende er der ingen Grund til yderligere Omtale, for Fiaskoen og Fallitten paa de andre Omraader, som Regeringen har, om jeg saa maa sige, pillet ved, er saa iøjnefaldende, at der ikke trænges til ekstra Kommentarer. Men paa dette Omraade som paa de to politiske, jeg har nævnt, paa dette moralske Omraade mener jeg det er berettiget i Tide at varsko baade den højtærede Regering og den danske Offentlighed, at henstille til den danske Offentlighed, at den endelig ikke paa det valutapolitiske og handelspolitiske Omraade lader sig bluffe og føre bag Lyset af tendentiøse Forklaringer og Fremstillinger fra den højtærede Regering, udelukkende dikterede af partipolitiske og faglige snævre Interesser, og at den paa det personelle, moralske Omraade ikke undlader at følge med aarvaagen Opmærksomhed den højtærede Regerings Handlinger og Dispositioner.

For det synes mig, at hvad den højtærede Regering allerede har tilladt sig at byde den offentlige Mening her i Landet, det accentuerer tifold Rigtigheden af den højtærede Udenrigsministers Udtalelser i 1909, da han i Anledning af Alberti-Affæren erklærede, at det demokratisk-parlamentariske System rundt om i Verden, men under Hensyn til denne Affære i Særdeleshed her i Danmark, var godt paa Vej til at blive korrumpet. Havde disse Udtalelser Berettigelse den Gang, saa synes det mig, at de har mangfoldig mere Berettigelse nu. Var der den Gang Spirer til Korrupsion i vort offentlige Liv og i Regeringsadministrationen, saa er der nu Blomster, og Blomsterne staar ikke i Knop, men befinder sig paa det Stadium, hvor de er ved at gaa i Frø.

Pinholt: Den højtærede Finansminister synes at ville bebrejde Venstre, at vi modvilligt var gaaet med til Nedskrivninger paa Finansloven, og han vilde nævne, at man ikke var gaaet med til Nedskrivninger for Mellem- og Realskolerne og for Seminarierne. Jeg synes ikke, den højtærede Minister skulde fremsætte en saadan Udtalelse, thi han vil sikkert kunne erindre, at han forud for anden Behandling af Finansloven her i Tinget havde et Samraad med Finansudvalget, hvor Venstre anmodede ham om at fremkomme med yderligere Nedskrivninger paa Finansloven, og at han, da det endelig kom langt om længe, kom med Forslag om en Nedskrivning paa 2½ Mill.

Kr. paa de andre Ministerier — de øvrige 4 Mill. Kr. var paa Militærbudgettet —, og at vi gik med til disse Forslag. Men det er fuldkommen rigtigt, som det blev sagt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at naar vi vægrede os ved at gaa med til en Nedsættelse af 10 pCt. for den private Mellem- og Realskole, var det, som der ogsaa blev sagt til den højtærede Minister, fordi vi, naar der ikke samtidig skete en Nedskrivning for Statsskolerne, deri blandt andet saa en vis Tendens til at trænge den private Skoles Virksomhed tilbage.

Nu sagde den højtærede Minister, at der allerede ved Finanslovens Lægning var foretaget en Nedskrivning paa 10 pCt. paa Statsskolerne. Det kan jeg ikke se. Det fremgaar i al Fald ikke af de Tal, der er opført. Thi paa den nu udløbne Finanslov for 1931—32 var den samlede Udgift paa Statsskolerne, § 21 II. E. 2., 5 970 888 Kr., og paa Finanslovsforslaget for 1932—33 foreslog den højtærede Minister 5 810 716 Kr., altsaa en Nedskrivning paa 160 000 Kr., og af disse 160 000 Kr. var de 104 000 Kr. Besparelser ved Bygningernes Vedligeholdelse, Forrentning af Byggesummer o. s. v., 36 000 Kr. var Besparelser paa Timelønningerne og 3 000—4 000 Kr. Besparelser paa Understøttelser, og saa er der tilbage ca. 16 000 Kr., som man kan lede op ved at gaa alle Tallene igennem. Det er det virkelige Forhold, og det forekommer mig ikke, at den højtærede Finansminister skulde staa op her og sige, at han i Forvejen havde sat Beløbet ned med 10 pCt., for det har han ikke; han har sat disse 5,8 Mill. Kr. 160 000 Kr. ned.

Men for de private Mellem- og Realskoler vilde vi for vort Vedkommende i og for sig kunne være gaaet med til en Nedsættelse — det sagde vi ogsaa til den højtærede Minister —, for saa vidt han vilde være gaaet med til en Nedsættelse for Statsskolerne. Udgiften til de private Mellem- og Realskoler er her 2 382 000 Kr., og Ministeren foreslog altsaa 10 pCt. Nedsættelse, 238 000 Kr., men da vi ikke kunde faa nogen Nedsættelse paa Statsskolerne, sagde vi, at saa maatte vi bede om at slippe i al Fald med de 5 pCt.

Det forekommer mig ogsaa at være rigtigt, hvad vi der har foretaget, for man maa ikke glemme, at vel skulde der ske en Ændring i Loven, hvis Statsskolerne havde skullet nedskrives yderligere, men det maatte der ogsaa ske for Privatskolernes Vedkommende; ogsaa der maatte der en Ændring i Loven til, for at der kunde ske en Nedskrivning.